

Literatura

Obituari

Mor Jorge Semprún, la consciència de l'horror

L'escriptor, guionista i exministre de Cultura ha mort als 87 anys a París. La seva obra va estar marcada per la seva estada al camp de concentració de Buchenwald durant la Segona Guerra Mundial

L'intel·lectual Jorge

Semprún

Jorge Semprún, escriptor, polític i cineasta ha mort avui als 87 anys per causes naturals al seu domicili de París, segons ha informat el Ministeri de Cultura.

Va néixer el 10 de desembre de 1923 a Madrid, en una família d'origen burgès, catòlica i liberal. Era fill de Jose María Semprún Gurrea, diplomàtic republicà, i nét del polític conservador Antonio Maura. A l'inici de la Guerra Civil es va traslladar a Holanda i el 1939 va exilar-se a França, on va viure bona part de la seva vida.

Durant la Segona Guerra Mundial va lluitar amb la Resistència i es va afiliar al Partit Comunista. Detingut pels nazis, va ser deportat al camp de concentració de Buchenwald. Marcat amb el número de presoner 44.904, l'experiència de setze mesos al camp el va marcar tota la vida.

El 1945, de retorn a París, va treballar com a traductor per a la Unesco i va participar en publicacions com *Les Temps Moderns*, de Jean-Paul Sartre. Mentrestant, Semprún va intensificar la seva activitat política amb el PCE: com a membre del comitè central (1954) es va

traslladar clandestinament a Madrid sota el pseudònim de Federico Sánchez per coordinar el treball polític. El 1964 va ser expulsat per divergències amb la línia oficial, un procés que Semprún va relatar a *Autobiografía de Federico Sánchez* (1977), Premi Planeta i el primer text que va escriure en castellà.

Semprún va desenvolupar una intensa activitat artística tant en el món de la literatura com en el del cinema. En aquest darrer àmbit, va col·laborar com a guionista amb directors com Alain Resnais i Costa-Gavras en films tan influents com *Z* o *La guerra s'ha acabat*. Com a escriptor va portar a terme una obra amb una profunda dimensió humana, fortament influïda per la seva estada a Buchenwald. Aquesta obra inclou títols com *El largo viaje* (1963) –publicada a París i que va valdre-li el Premi Formentor i el Premi de la Dissidència–, *La escritura o la vida* (1994), *Aquel domingo* (1980) i *Viente años y un día*.

Semprún, ministre de Cultura

El 1988 va reprendre la seva activitat política com a ministre de Cultura del govern socialista de Felipe González. Com a successor de Javier Solana al capdavant del ministeri va liderar les negociacions per l'adquisició de la col·lecció Thyssen.

Va ser precursor del Decret d'ajuda a la Cinematografia de 1989, conegut com a "Decreto Semprún", va treballar en l'esborrany de la Llei de Mecenatge Artístic i Cultural i va elaborar un "pla de catedrals". El 1990, un any després de la mort de Salvador Dalí, va firmar l'acord definitiu pel repartiment del llegat artístic de l'artista català. El 1991 va posar fi a aquesta tasca, i va retornar a la literatura i a França.

Semprún va ser distingit amb nombrosos reconeixements, com el Premi Planeta (1997), el Premi de la Pau dels llibreters alemanys (1994), el Premi Weimer d'Alemanya (1995), el Premi Jerusalem de Literatura (1997), Premi Bruno Kreisky (2006) o el que li va entregar el Club Internacional de Premsa (2010). El 1995 va rebre la Creu de Sant Jordi.

Ara. 8 de juny de 2011